

Vzdušný výsadek při ničení jaderných prostředků

Vedení operací za složitých podmínek si bezprostředně vynucuje přijímat jednoduchá, avšak vysoce účinná opatření. Jedním z takových opatření je i způsob aktivního ničení jaderných prostředků nepřítele.

Rozhodující úlohu při ničení těchto prostředků má zejména raketové vojsko a letectvo, dále i tankové a motostřelecké jednotky a i klasické dělostřelectvo. Přesto nemůžeme opomíjet vzdušné výsadky.

Určité negativní názory na bojové použití vzdušných výsadek ovlivňovaly nejen malé možnosti z hlediska jejich dopravy na cíl, ale i časové možnosti a rychlosti zásahu proti zjištěným objektům. S tím se úzce spojovala i celková efektivnost a účelnost. Použití rakety nebo úderu letectva je několikanásobně rychlejší a i hospodárnější.

V článku nechci posuzovat oprávněnost dřívějších názorů, ale poukážu na některé zásady bojového použití vzdušných výsadek při ničení jaderných prostředků nepřítele a na optimální variantu.

V předpise Vševojsk-1-1 článek 379 je uvedeno: „...v týlu nepřítele může vzdušný výsadek ničit nepřátelské prostředky hromadného ničení...“. Z toho vyplývá, že tyto prostředky nepřítele bude ničit kombinovaný, padákový nebo vrtulníkový výsadek.

Konkrétní vysazení jednotlivých druhů vzdušného výsadku bude záviset na celkové situaci na frontě, síle a organizační struktuře vzdušných výsadek, skutečném počtu dopravního letectva, možnostech ostatních druhů vojsk, které vysazení budou zabezpečovat, předpokládaných časových možnostech, jako i na materiálně technickém, týlovém a zdravotnickém zabezpečení.

Kombinovaný výsadek bude zpravidla plnit bojový úkol s cílem zničit, vyřadit nebo ochromit prostředky jaderného napadení nepřítele většího rozsahu a důležité objekty a zařízení těchto prostředků dislokované na větším prostoru.

K účinnému zničení prostředků jaderného napadení nepřítele používáme nejen kombinovaného výsadku, ale za předpokladu vytvoření výhodných podmínek v týlu nepřítele, pouze přistávacího výsadku.

V závislosti na charakteristických podmínkách, tj. na druhu a typu jaderného prostředku nepřítele, zámyslu a jeho předpokládané činnosti, důležitosti, významu a celkové rozloze prostoru (soustředění, rozmístění, vyčkávacího nebo prostoru technického, palebného postavení), předpokládané síle jednotek určených k ochraně jaderných prostředků, skutečné hloubce rozmístění v nepřátelském týlu a dále vysazení, můžeme použít kombinovaný výsadek v hodnotě pluku nebo i svazku.

Padákový výsadek vzhledem k možnosti vzdušné přepravy různé bojové techniky a jejímu vysazení padákovým způsobem je schopen ničit operačně taktické a i taktické prostředky jaderného napadení s důrazem na řízené střely PERSHING-1A, SERGEANT a PLUTON, letouny nosiče F 104 STARFIGHTER, F 105 D, F, PHANTOM-II nebo i jiné rozmístěné na předem určených letištích. Dále může ničit i taktické prostředky, jako řízené střely LANCE anebo dělostřelecké rakety HONEST JOHN.

Organizační struktura padákových výsadků ve větší míře zabezpečuje vedení boje formou **soustředěné činnosti**. K tomu u jaderných prostředků nepřítele bereme v úvahu i existenci obdobných charakteristických podmínek, jako jsem uvedl u kombinovaného výsadku.

Potom ke zničení operačně taktických jaderných prostředků nepřítele by bylo zapotřebí hodnoty zesíleného výsadečového pluku, nebo dokonce výsadečové brigády.

Vrtulníkový výsadek podle skutečné hloubky rozmístění nepřátelských jaderných prostředků může ničit hlavní prvky velení a jednotlivé baterie řízených střel typu LANCE nebo dělostřeleckých raket HONEST JOHN.

Předpokládám, že víceúčelové dělostřelectvo taktického dosahu nebude používat k bojové podpoře vojsk nepřítele pouze konvenční munici, ale počítám s tím, že 10–20 % těchto prostředků bude vyčleněno k používání jaderné munice.

Na tomto základě bude hlavní pozornost vrtulníkového výsadku zaměřena při bojovém použití k ničení víceúčelového dělostřelectva s důrazem na samohybné houfnice ráže 203,2 mm, 155 mm a samohybné kanóny ráže 175 mm.

K ničení taktických prostředků jaderného napadení nepřítele můžeme použít jednotku až do hodnoty zesíleného motostřeleckého praporu.

Přesto je nutné vzít v úvahu, že k ničení operačně taktických a taktických jaderných prostředků nepřítele nebude mít vzdušný výsadek v uvedených hodnotách ve většině případů vytvořeny reálné podmínky. Proto k zabezpečení aktivního ničení těchto prostředků nepřítele bude výhodnější nejen vyčlenit, ale i předem připravit menší jednotky, které budou schopny podle potřeby vést boj samostatně a i formou diverzní činnosti.

Podle skutečné situace v týlu nepřítele, velikosti prostředku jaderného napadení a vlastních možností můžeme předpokládat bojové použití vzdušného výsadku v těchto základních variantách:

- při zjištění přítomnosti jaderného prostředku nepřítele v určitém místě;
- při rozmístění jaderného prostředku nepřítele na větším prostoru;
- při současném plnění jiného bojového úkolu nebo po jeho splnění;
- při zjištění jaderných prostředků pro jejich zničení jinými prostředky.

Jednotlivé varianty ničení jaderných prostředků nepřítele mohou vzdušné výsadky plnit před zahájením útočné činnosti, během útočné činnosti nebo i v obranných operacích.

V první variantě je požadavek, aby vzdušný výsadek byl v minimální době vysazen přímo do stanoveného prostoru.

Za předpokladu, že velitel vzdušného výsadku po obdržení bojového úkolu se v krátké době rozhodne, stanoví konkrétní úkoly podřízeným jednotkám, organizuje součinnost s důrazem na bojovou činnost bezprostředně po vysazení a při ničení jednotlivých zařízení a objektů, proběhne naložení a nasednutí, vzdušná přeprava a vysazení jednotek, můžeme počítat s celkovou dobou více než 6 až 8 hodin. Za tuto dobu nepřítel prostředek buď použije, nebo jej přesune do jiného prostoru.

K tomu, aby vzdušný výsadek byl schopen se připravit, přeletět a zničit jaderný prostředek v co nejkratší době po jeho zjištění, musíme uskutečnit tato opatření:

- padákový výsadek doplnit na 100% počty osob, bojové techniky, životně důležitého materiálu a soustředit v blízkosti odletových letišť;

- všichni příslušníci vzdušného výsadku musí dokonale zvládnout zásady ničení jaderných prostředků různým způsobem;

- z počtu jednotek vzdušného výsadku vytvořit samostatné skupiny, které podle předpokládaného úkolu vybavit ženijní municí a speciální výzbrojí a výstrojí;

- materiál a výzbroj pro každou skupinu mít předem zkompletován a připraven k bezprostřednímu použití;

- uvnitř každé samostatné skupiny předem uskutečnit základní organizaci součinnosti s důrazem na destrukční součinnost ženijních specialistů, způsob ochrany, zajištění a jednotlivé prvky bojové sestavy;

- určitý počet samostatných skupin určovat do jednotlivých stupňů pohotovosti se schopností bezprostředně přejít k plnění bojového úkolu;

- podle počtu těchto skupin a stupně pohotovosti vyčlenit potřebný počet dopravních výsadekových letounů nebo vrtulníků.

V případě bojového vysazení vzdušného výsadku k ničení jaderných prostředků nepřítele se velitelům vydávají pouze mapy prostoru vysazení s označením předpokládaného objektu a údaje pro rádiové spojení.

Součinnostní signály a identifikační znamení musí znát předem všichni příslušníci a dodatečně je neměnit. Jednotky vzdušného výsadku, které jsou předurčeny k ničení jaderných zbraní, zaujímají vyčkávací prostor co nejbližší k linii fronty, abychoť celkový čas snížili na minimum.

Za těchto předpokladů a v závislosti na hloubce vysazení se celková doba (od zjištění jaderného prostředku nepřítele do jeho zničení) může zkrátit na 60—90'. Přitom tato doba není konečná. V případě, že část vzdušných výsadků zejména padákových bude organizačně začleněna nebo přidělena vševojskovému svazu, můžeme tuto dobu ještě snížit. K tomu je nutné soustředit dopravní výsadekové letectvo, které na stanovený signál zabezpečí vzdušnou přepravu a vysazení.

Vzhledem k tomu, že jaderné prostředky typu např. PERSHING, SERGEANT, LANCE v technickém postavení budou několik hodin ve vyčkávacích a pohotovostních postaveních 1—2 hodiny, mohou vzdušné výsadky tyto prostředky úspěšně zničit.

Požadavek bezprostředního ničení jaderných prostředků nepřítele je zdůrazněn v článku 32, předpise Vševojsk-1-1, který stanoví: „Úspěch v soudobém boji není myslitelný bez včasného a spolehlivého zničení a umlčení nepřátelských prostředků jaderného napadení. Tyto prostředky se musí ničit okamžitě po jejich zjištění...“ Toto ustanovení má platnost nejen pro útočnou operaci za oboustranného použití jaderných zbraní, ale i za podmínek vedení boje, kdy tyto zbraně dočasně nebudou používány. Proto je nutné, aby i vzdušný výsadek byl k této bojové činnosti připraven.

Další varianta vychází z předpokladu, že není přesně známo rozmístění jaderného prostředku nepřítele a také nelze stanovit zámysl a konkrétní prostor jeho příští činnosti.

Jedním ze způsobů ničení prostředků jaderného napadení nepřítele je bojová činnost vzdušného výsadku na velkém prostoru, která je dostatečně složitá.

Na základě zpráv průzkumu a jiných prostředků velitele, který vzdušný výsadek vyslal, vlastního vzdušného průzkumu, charakteristických a demaskujících znaků můžeme stanovit pravděpodobné rozmístění jaderných prostředků nepřítele.

Požadavkem je tyto prostředky co nejdříve vyhledat, upřesnit a potom bezprostředně zničit. Přitom nezapomínejme, že dostatečná pohyblivost prostředků jaderného napadení umožní jim i při vysazení vzdušného výsadku manévr do jiného prostoru. Proto i konkrétní zprávy o možné dislokaci jaderných prostředků mohou být k době vysazení nepřesné a zastaralé.

Má-li vzdušný výsadek účinně vyřadit a zničit jaderné prostředky nepřítele bojem na velkém prostoru, je třeba:

- vzdušné výsadky, určené k ničení jaderných prostředků nepřítele, připravit podle první varianty;

- prostor vysazení a bojové činnosti rozdělit do zájmových pásem o šířce 2—5 km a hloubce 8—10 i více km;

- pro každé zájmové pásmo úkolovat dvě samostatné skupiny i za podmínky, kdy do zájmového pásma bude vysazena pouze jedna samostatná skupina;

- výsadek, který je rozdělen do samostatných skupin, přepravit jedním koloběhem;

- aby dopravní výsadekové letectvo zabezpečilo vysazení na jednotlivé doskokové plochy v zájmových pásmech;

- samostatné skupiny vysazovat na jednu doskokovou plochu, která bude zpravidla na okraji zájmového pásma. Za situace souběžného vysazení dvou samostatných skupin se doskokové plochy určují buď na vnějším okraji, anebo uprostřed zájmového pásma.

V prvním případě příslušníci vzdušného výsadku postupují vyhrazeným prostorem proti sobě a na předem určené čáře dochází k sloučení.

V dalším, při vysazení uprostřed zájmového pásma, se vzdušný výsadek od sebe vzdaluje v nařízeném směru postupu.

Narazí-li během postupu na objekty nepřítele, tyto bezprostředně ničí **samostatně** nebo v součinnosti s další samostatnou skupinou.

Při vysazení více samostatných skupin, které plní bojové úkoly v různých prostorech a přitom v úzké součinnosti navzájem, se celková doba na zjištění a zničení jaderných prostředků nepřítele podstatně zkrátí.

Ničení těchto prostředků nepřítele aktivní bojovou činností samostatných skupin na velkém prostoru považují za optimální a efektivní. Dokonale nahra-

zuje dosavadní způsob ničení prostředků jaderného napadení nepřítele soustředěnou činností.

Z uvedených zásad vyplývá, že vzdušný výsadek bude ničit jaderné prostředky za různých podmínek. Zejména za situace, kdy nepřítel ve snaze utajit přítomnost těchto prostředků bude s nimi různě manévrovat, přesouvat a zaujímat jednotlivé prostory (vyčkávací, bojového rozmístění, hlavní, záložní, technické anebo palebné postavení).

Můžeme přijmout závěr, že vzdušný výsadek bude jaderné prostředky ničit v několika fázích jejich činnosti zejména při:

- vykládání ve vyčkávacích stanicích;
- přesunu do jednotlivých prostorů;
- zaujímání nebo opuštění jednotlivých prostorů;
- činnosti v jednotlivých prostorech.

Vykládání jaderných prostředků může probíhat zejména v noci a za silného střežení jednotkami ochrany a vojenské policie v několika zajišťovacích zónách. Zničit jaderný prostředek nepřítele na vykládací stanici může vzdušný výsadek za předpokladu, že bude vysazovat samostatné skupiny na několik doskokových ploch, které budou voleny oboustranně v objektu nepřítele. Aktivním pronikáním početně menší jednotky z několika směrů může dosáhnout objektu a jej ničit (diverzi). V případě, že nebude moci proniknout do bezprostřední blízkosti jaderného prostředku nepřítele, může využít k jeho narušení nebo zničení palby PTRS.

Při přesunu bude vzdušný výsadek ničit prostředky jaderného napadení nejčastěji formou léček, přepadů a nástrah na směru jejich postupu. K tomuto způsobu boje může použít početně menší jednotky, prakticky samostatné skupiny, popř. podskupiny, které mohou vést diverzi v určitém prostoru buď samostatně nebo v několika prostorech současně nebo v časové návaznosti. Nevýhodou je, že by vzdušný výsadek měl znát s určitým časovým předstihem osu přesunu. Pak před jaderným prostředkem nepřítele mohou být vyslány i makety, tj. klamné jaderné prostředky.

Musíme počítat s tím, že budou-li působit vzdušné výsadky v týlu nepřítele, může nepřítel také intenzivněji vést i klamnou činnost všeho druhu. Tím může dojít k předčasnému prozrazení přítomnosti vzdušného výsadku co do prostoru, ale z hlediska nepřítele k možnosti manévru jaderným prostředkem na jinou osu. Proto bude výhodné organizovat přepad najednou na několika souběžných směrech.

Při zaujímání nebo opuštění jednotlivých prostorů dochází zpravidla k určité dezorganizaci a chaosu při rozmístování jednotlivých prostředků a tím i menším možnostem organizace přímého zajištění. V této době diverzní činnost vedená početně menšími skupinami z několika směrů a s využitím momentu překvapení bude mít maximální efekt.

Nevýhodou je, že vzdušný výsadek může být u předpokládaných prostorů i delší dobu v pasivitě. Proto je nutné sladit časově i prostorově bojovou činnost samostatných skupin, které budou vyčleněny k ničení prostředků jaderného napadení nepřítele za přesunu a dalších skupin, které vytvoří léčky u prostoru v době jeho zaujímání. Tím docílíme, že jaderné prostředky nepřítele budou ničeny na velkém prostoru. To nepříteli podstatně ztíží nebo dokonce znemožní manévr v určité části prostoru vlastního týlu.

Při ničení jaderných prostředků v jednotlivých prostorech bude vzdušný výsadek zpravidla rozčleněn do menších samostatných skupin nebo podskupin

k vedení souběžného úderu formou přepadu, léček, diverzní činnosti anebo jejich kombinací včetně přepadů palbou a s využitím účinků PTRS. Za tohoto předpokladu se celkové možnosti ničení jaderných prostředků nepřítele početně menšími a samostatnými skupinami podstatně zvyšují.

Třetí varianta ničení jaderných prostředků nepřítele je v souladu s článkem 413 předpisu Vševojsk-1-1, který uvádí: „... nepřátelských prostředků hromadného ničení se zmocňují nebo je ničí speciálně vyčleněné útvary (jednotky), jakož i výsadek v průběhu plnění jiných úkolů. Průzkum a ničení prostředků hromadného ničení je třeba organizovat při každém vysazení vzdušného výsadku do týlu nepřítele...“. Z toho vyplývá, že při stanovení bojového úkolu vzdušnému výsadku např. ovládnutí určitého prostoru, zabránění zničení mostu nebo destrukci letiště je současně zadán úkol — částí sil být neustále připraven vyhledávat a ničit jaderné prostředky nepřítele. Pak velitel vzdušného výsadku musí podle charakteru úkolu a vlastních možností předem vyčlenit 1–3 samostatné skupiny, které začlení buď do samostatného odřadu, vševojskové zálohy, nebo je ponechává v sestavě jednotek, které bojují na hlavním směru.

Při bojovém zasazení kterékoliv samostatné skupiny k ničení jaderných prostředků velitel vzdušného výsadku je povinen určit další jednotku, která v průběhu boje může být použita s obdobným úkolem.

Čtvrtá varianta ničení jaderných prostředků nepřítele může nastat v případě, kdy vzdušný výsadek po předchozím vedení boje a určitém procentu ztrát nemá reálnou možnost účinně zničit nově zjištěné prostředky jaderného napadení nepřítele.

V takovém případě velitel výsadku rádiem předá nadřízenému veliteli hlášení, ve kterém zpravidla uvede:

- druh prostředku jaderného napadení nepřítele,
- souřadnice cílů s jejich pravděpodobným vyhodnocením, např. zda jde o technické postavení, vyčkávací postavení apod.
- dobu zjištění cíle,
- dobu pohotovosti a prostor, který vzdušný výsadek zaujme před úderu prostředky nadřízeného velitele.

Síla a složení vzdušného výsadku k ničení jaderných prostředků nepřítele se bude určovat podle druhu jaderného prostředku nepřítele, charakteru objektu, systému ochrany, konfigurace terénu a hloubky rozmístění v týlu nepřítele.

Jednotlivé prostředky jaderného napadení nepřítele mají počty osob — viz **tabulka 1**.

Současně počítáme s tím, že podle celkové situace a důležitosti jaderných prostředků budou k přímé ochraně vyčleněny mechanizované jednotky nejmeně v síle roty, jednotky vojenské policie a ostatní jednotky druhů vojsk.

V souladu s přijatými koncepcemi armád NATO o vedení omezených válek dochází k neustálému zvyšování bojových možností zejména zaváděním víceúčelového dělostřelectva.

Vezmeme-li v úvahu, že současné svazky NSR mají 4 odpalovací zařízení HONEST JOHN, 6 samohybných houfnic 203,2 mm a 66 hlavní víceúčelového dělostřelectva a kromě toho mohou být posíleny 12–14–20 jadernými úderu, dostaneme celkovou hodnotu 86–106 prostředků. Za předpokladu, že 20 % víceúčelového dělostřelectva bude používat jadernou municii, tak u jedné divize můžeme kalkulovat s hodnotou 29–43 různých prostředků jaderného napadení nepřítele.

Tabulka 1

Poř. číslo	Prostředek	Začleněn v jednotkách	Hodnota	Počet		Rozloha v km ²
				osob	O. Z. nebo hlav-ní	
1	PERSHING-1A	USA	oddíl	1680	36	48—64
2	SERGEANT	USA	oddíl	382	22	450—600
3		NSR	oddíl	600	4	225—300
4	PLUTON	FR	pluk	507	4	240—320
5	LANCE	USA	oddíl	462	6	125 i více
6	HONEST JOHN	USA	samost. oddíl	356	6	125—130
7		NSR	oddíl	245	4	90—110
8	Sh houfnice 203,2 mm	NSR	oddíl	578	12 ks	5—6
9	Sh H 203,2 a K 175 mm	NSR	smíšený	500	6+12 ks	5—8
10	Houfnice 155 mm	NSR	oddíl	545	18 ks	4

Z toho vyplývá, že ke zničení jaderných prostředků jedné divize by byla zapotřebí minimálně hodnota jednoho výsadkového pluku. Přitom plošná rozloha těchto prostředků nepříteli nezabezpečuje provést jejich zničení formou soustředěné bojové činnosti. K tomu ani není přizpůsobena organizační struktura vzdušných výsadků.

Na základě uvedených počtů a pravděpodobného množství prostředků jaderného napadení nepříteli můžeme učinit závěr, že nejspěšnějším a vysoce efektivním způsobem aktivního ničení těchto prostředků bude použití samostatných skupin od vzdušného výsadku.

Samostatná skupina složená z potřebných odborností bude v prvním pořadí ničit velitelská stanoviště, střelecké ústředny baterií s úkolem narušit systém velení a řízení, spojení s podřízenými stupni a tím i zabránit odpálení raket.

Na základě deorganizace ničit speciální zařízení a bojovou techniku, která bezprostředně zabezpečuje použití raket s důrazem na palebné, pohotovostní, vyčkávací nebo technické postavení.

Zpravidla samostatné skupiny u **řízených střel** budou ničit pozemní naváděcí zařízení, radiolokátory, speciální vozidla, speciální nádrže s pohonnými hmotami jako kapalný kyslík, peroxid vodíku, tuhé pohonné hmoty a vlastní odpalovací zařízení s důrazem na náměrné zařízení a ničení podvozků u vozidel.

U neřízených dělostřeleckých raket ničit odpalovací zařízení s důrazem na vodící lišty, náměr a odměrové zařízení, motorovou část rakety, její stabilizační plochy, kontrolní a přezkušovací přístroje jakož i dopravní prostředky.

Rozsah ničení jaderných prostředků nepřítele bude záviset na výzbroji samostatné skupiny a celkovém množství trhavin. V krajním případě bude stačit i poškodit nejdůležitější části palbou pěchotních zbraní, ručními granáty, úderem těžkého předmětu, bodákem, využitím hořlavín ke spálení apod. Tyto způsoby ničení nemůžeme opomíjet.

Bojová sestava samostatné skupiny bude zpravidla členěna do několika podskupin. Uvedu variantu složení podskupin a jejich bojové činnosti:

— **Přepadová podskupina** zesílena protitankovými zbraněmi, ženisty a chemickými průzkumníky ničí živou sílu na přístupech a jednotlivá ohniska odporu. K tomu využívá manévru, překvapivých ztečí a likviduje obsluhu prostředků, jednotlivá zařízení podle určeného rozsahu. Proniká energicky do mezer a přepadem ničí jádro prostředků. Ženisté ničí speciální zařízení. Chemický průzkum neustále zjišťuje příznaky napadení radioaktivními nebo chemickými látkami.

— **Zajišťovací podskupina** zesílena protitankovými zbraněmi obsazuje důležité místa zejména přístupové cesty, aby nepřítel neměl možnost přisunout posily, nebo odsunout důležitou bojovou techniku. K ničení nepřítele využívá palby z bezprostřední blízkosti, vytváří léčky a k zastavení postupu závaly, zřizované pomocí trhavin.

— **Destrukční podskupina** je složena z ženistů-specialistů a určitého počtu výsadkářů, kteří kromě pomocných prací přímo zabezpečují činnost ženistů. Postup za přepadovou podskupinou přímo řídí velitel samostatné skupiny. Destrukční podskupina ničí jednotlivé prvky podle nařízeného rozsahu. Podle situace je možné vytvořit i více destrukčních podskupin nebo rozdělit podskupinu do dvojic.

— **Záloha** v síle 3—5 příslušníků, jedné protitankové zbraně, ženisty a chemika je připravena k vytvoření některé podskupiny nebo přímo k destrukcím. Navíc může plnit úkol odtarasovací podskupiny.

Dále v samostatné skupině můžeme vyčlenit:

— **odtarasovací podskupinu** při bojové činnosti v prostoru, kde nepřítel použil různých nástrah a minových zátarasů. Podle situace a potřeby je tento úkol připravena plnit záloha;

— **speciální podskupinu** v síle 1+13 i více vytváříme jen pro případ, kdy předpokládáme demontáž jaderné munice.

Za předpokladu, že k ničení jaderných prostředků nepřítele budou vysazeny samostatné skupiny k bojové činnosti na velkém prostoru, můžeme přijmout závěr, že silné narušení bojeschopnosti jednoho oddílu HONEST JOHN způsobí 1—2 samostatné skupiny (zničit VS, střelecké ústředny baterie) a jeho vyřazení 3—4 samostatné skupiny (zničit i technické postavení baterie).

Samostatná skupina svou palebnou a ničivou silou je prakticky schopna úplně zničit nebo vážně poškodit celkové zařízení jednoho prostředku jaderného napadení. Kromě základní výzbroje může mít každý příslušník několik magnetických náložek 200—400g a plastickou trhavinu v celkové hodnotě 3—5 kg včetně potřebného počtu rozbušek, rozněcovačů a bleskovice. V podskupinách navíc 15—25 kg trhavin s potřebným počtem rozněcovačů, přidělení ženisté 30—60 kg a při využití speciálních zásobníků 100 kg trhavin s rozněcovači. Samostatná skupina může mít celkem 200—250 kg vysoce brizantních plastických trhavin.

Místo vysazení samostatné skupiny bude bezprostředně ovlivněno skutečným rozmístěním prostředků jaderného napadení nepřítele — viz základní varianty.

Bude-li přesně známa bojová sestava jaderného prostředku co do síly, prostoru a času, budeme jednotlivé samostatné skupiny vysazovat **přímo na objekt**. Prakticky to znamená, že současně budeme ničit velitelské stanoviště, řídicí ústředny, palebná postavení a ostatní speciální techniku.

V případě, že prostředek jaderného napadení nepřítele bude muset samostatná skupina zjistit, určíme místo vysazení na základě detailního vyhodnocení terénu zájmového pásma. Požadavek je, aby místo vysazení zabezpečovalo skrytý manévr samostatné skupiny, rychlé vyhledání a zničení jaderného prostředku nepřítele.

Při stanovení místa vysazení přímo na objekt nebo mimo objekt musí být vzdušný výsadek připraven vést boj bezprostředně při přistávání a po přistání.

Samostatné skupiny budou vysazovány z minimální přízemní výšky a při použití padáků systému „KOTWICA“. Např. při vysazení z výšky 150 m/SOL bude výsadkář klesat na padáku pouze 21 až 23 vteřin. Při zabezpečení momentu překvapení nepřítel nebude schopen za tuto dobu zaktivizovat jednotky určené pro ochranu. Tímto způsobem můžeme dosáhnout, že příslušníci jednotlivých podskupin s materiálem budou vysazeni společně, prakticky na jednu po pěti osobách a rozptyl na doskokové ploše bude o šedesát až osmdesát procent menší než při dosavadním způsobu vysazení. To zabezpečí bezprostřední přechod k bojové činnosti ihned po seskoku. Odpadá zde zdlouhavé vyhledávání a shromažďování jednotlivých příslušníků, které je typické při vysazení větších vzdušných výsadeků.

V závěru chci zdůraznit, že článek jen částečně vyčerpává rozsáhlou problematiku ničení jaderných prostředků nepřítele. Způsob bojové činnosti v týlu nepřítele bude velmi náročný zejména proti těmto prostředkům nepřítele.

Za předpokladu, že dojde k realizaci navrhovaných opatření, stane se ze vzdušného výsadku druh vojska, který bude schopen aktivně ničit jaderné prostředky nepřítele v různém terénu, denní, noční době a při jakýchkoliv povětrnostních podmínkách.

Samostatné skupiny jsou a právem budou patřit mezi efektivní a optimální varianty ničení jaderných prostředků nepřítele.